

Het antwoord op bovenstaanden open brief aan de Huisartsen-Commissie kan kort zijn, daar in den raad van de Huisartsen-Commissie aan de huisartsen volstrekt geen verbod was neergelegd om in te gaan op het verrekeningsvoorstel van Centraal Beheer, doch uitsluitend het verzoek om bij een eventueel bevestigend antwoord aan Centraal Beheer te doen uitkomen, dat hierdoor in geen enkel opzicht instemming werd betuigd met de regeling zelve, een en ander overeenkomende met de meening van een der hoofdamtbenaren van Centraal Beheer, waarmede vóór het uitgaan der raadgeving overleg gepleegd werd: „Het aanvaarden van het verrekeningsvoorstel van Centraal Beheer praëjudicieert in geen enkel opzicht op den inhoud van de nieuw te sluiten overeenkomst.”

In verband met deze mededeeling werd dan ook de redactie der raadgeving nog gewijzigd, zoodat hieruit naar ons oordeel moeilijk een opwekking tot afwijzing van het voorstel van Centraal Beheer kon worden gelezen.

Intusschen blijkt, dat verschillende collegae bezwaar hebben tegen de voorgestelde regeling en dat zij er de voorkeur aan geven hun declaraties bij de betrokken patiënten in te dienen. Hierbij zijn zij dus niet meer gebonden aan eenig overeengekomen tarief, doch missen de zekerheid, dat deze declaraties geheel en op tijd zullen worden voldaan.

Namens de H. C.

CHR. EGGINK, *Secretaris-penningm.*

16 September 1935.

AFWIJZING VAN HET ADVIES VAN HET DAGELIJKSCH BESTUUR BETREFFENDE EEN VOORLOOPIGE REGELING MET CENTRAAL BEHEER.

Aan de Artsen,

Tegenover het advies om zonder meer de door Centraal Beheer rondgezonden circulaire te onderteekenen, in den geest door het Dagelijksche Bestuur voorgesteld, zij het mij vergund met den grootsten nadruk te waarschuwen.

Mijn ingezonden stukken 1) bleven onweersproken. Herhaling van het daarin geschrevene acht ik overbodig, aangezien de gewenschte verwerping van een onaanneembaar verklaard nieuw contract met Centraal Beheer op de jongste algemeene vergadering heeft plaats gehad.

Hierdoor is een toestand geschapen, die Centraal Beheer op de juiste plaats stelt, waar alle andere bedrijfsverenigingen staan. Wij hebben sinds 1 Mei j.l. niets anders te doen dan onze nota's van Centraal Beheer te zenden aan de werkgevers of aan de patiënten zelf, zonder meer en precies als bij de overige verenigingen. Het eenige verschil van deze laatste met Centraal Beheer is dit, namelijk dat zij onze nota's zonder uitzondering en vrijwel onmiddellijk honoreeren, terwijl ons per kwartaal een cheque bereikt wegens invulling van formulieren. Van Centraal Beheer hebben wij de laatste vier jaar slechts de herinnering aan vele gedeeltelijke, zeer lang uitgestelde betalingen, aan verwijzingen naar onmogelijke, dure commissies. Het door Centraal Beheer ons destijds dringend aangeboden honorarium voor invulling van formulieren is reeds jaren afgeschaft.

Met verbazing zie ik dan ook in het advies aangegeven, dat Centraal Beheer een individueele overeenkomst *noodig* heeft. Het behoeft geen betoog, om eenvoudig deze woorden te noemen: een misleidende onwaarheid. Ook spreekt het advies van een vriendschappelijke overbrugging van de contractlooze periode. Tegen dit woord „vriendschappelijk” protesteer ik met alle macht. Centraal Beheer heeft bewezen onze vriendschap niet waardig te zijn en ik meen die overduidelijk in mijn vroegere betoog te hebben aangetoond.

Collegae! Nu en nooit een overeenkomst meer met welke bedrijfsvereniging

1) N.T.v.G. 22 Juni, 19 Juni en 27 Juli.

ook. Wij hebben als basis voor honoreering van ongevallen het Rijksverzekeringsbanktarief, terwijl voor ziekten het tarief der arbeidersklasse kan gelden, en boven alles hebben wij onze vrije onafhankelijkheid.

Hontenisse, 22 September 1935.

C. A. CAMMAERT.

Bovenstaand ingezonden stuk geeft ervan blijk, hoe slecht collega CAMMAERT op de hoogte is van de zaken, waarover hij schrijft. Al kon de Algemeene Vergadering niet instemmen met het ontwerp voor een nieuwe overeenkomst met Centraal Beheer en al heeft de rondzending van de bekende circulaire door Centraal Beheer zónder voorafgaand overleg met de organen der Maatschappij aanleiding gegeven tot misverstanden, toch moet dringend gewaarschuwd worden tegen een wijze van voorstelling der feiten, zooals collega CAMMAERT in al zijn ingezonden stukken meent te moeten doen. Dit is zeker niet in het belang der artsen en onweersproken bleven deze ingezonden stukken dan ook niet, gezien het onderschrift van collega HAMMES van 22 Juni 1935: „Ik dank U voor de inzage van het stuk van dr. CAMMAERT. Centraal Beheer noch ik stellen er prijs op hieraan een onderschrift toe te voegen”. Dit is weliswaar een kort, maar voor een goeden lezer toch een duidelijk antwoord.

Volgens de Land- en Tuinbouwongevallenwet van 1922, art. 35 sub 1, wordt aan den verzekerde, wien een ongeval is overkomen in verband met zijn dienstbetrekking als schadeloosstelling geneeskundige behandeling verleend of vergoeding daarvoor, volgens regelen bij algemeene maatregelen van bestuur vast te stellen. Een overeenkomstig artikel dus als art. 19 der Ongevallenwet 1901. Ook de desbetreffende Kon. Besluiten geven beide aan, dat te verleenen genees- en heelkundige hulp op een overeenkomstige wijze zal geschieden. Daar de werkgevers hun verzekeringsplicht in dit geval hebben overgedragen aan een bij Centraal Beheer aangesloten organisatie, is het advies, om de nota's bij de werkgevers in te dienen, wel geheel verkeerd. De toestand is zoo, dat de arts — die bezwaar heeft tegen de tijdelijke door Centraal Beheer voorgestelde regeling — zijn nota inzendt bij zijn patiënt, die dan al of niet via zijn werkgever het bedrag terugvordert van Centraal Beheer, d.w.z. dat de in de tweede plaats in bovengenoemd art. 35 vermelde vergoeding voor genees- en heelkundige hulp wordt toegepast.

Even onjuist is de vergelijking van Centraal Beheer met andere bedrijfsverenigingen, daar feitelijk de zaak juist andersom is als collega CAMMAERT deze voorstelt. Door het sluiten van de overeenkomst met Centraal Beheer in 1921 is komen vast te staan, dat tarief en voorwaarden zouden gelden voor *alle* andere bedrijfsverenigingen en organisaties, belast met de sociale verzekering, met uitzondering van de Rijksverzekerings Bank. Wanneer de overige verenigingen collega CAMMAERT diens nota's zoo vlot honoreeren, dan dankt hij dit mede aan de door hem zoo scherp veroordeelde overeenkomst met Centraal Beheer.

Overigens komt het nog wel eens voor, dat een herinnering noodig blijkt aan een der vele op dit terrein werkende organisaties, waarop door collega PINKHOF in het *Tijdschrift*nummer van 1 December 1934 bldz. 5505 nog eens gewezen werd.

Het advies van het Dagelijksch Bestuur behelst volgens collega CAMMAERT een „misleidende onwaarheid”, daar hij niet blijkt te weten, dat een dergelijke overeenkomst tusschen deze beide lichamen de persoonlijke instemming moet hebben van de leden der Maatschappij. De leden zijn wel gebonden aan de artikelen van het reglement, doch de Algemeene Vergadering kan den leden een dergelijke overeenkomst niet opleggen met bindende kracht. Dit is eenvoudig gezegd „juristerij” en de medicus CAMMAERT behoeft dit niet te weten, doch dit geeft hem allerminst het recht zijn collega's medici, leden van het Dagelijksch Bestuur der Maatschappij van „misleiding” te beschuldigen.

De slotalinea van dit stuk doet eenigszins komisch aan, als men bedenkt, dat het R.V.B. tarief door de Maatschappij nooit aanvaard is en Centraal Beheer tot nu toe bereid bleek aan de billijke wenschen der artsen te voldoen.

Nog meer als men weet, dat de collega, die telkens in het *Tijdschrift* een beroep doet op zijn collega's en zelfs op de Algemeene Vergadering onzer Maatschappij,

zelf sedert 1921 geen lid meer is van de Maatschappij en dus behoort tot die groep van collega's, die „geen verplichtingen, aan het lidmaatschap verbonden” op zich willen nemen, maar blijkbaar niet schromen wel „rechten” op te eischen en te profiteeren van materieele en moreele voordeelen door het streven en werken van de Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst tot stand ebracht.

de Secretaris der H. C.

CHR. EGGINK.

OVERGANG VAN HYPOCHROME IN HYPERCHROME ANAEMIE.

Collega PLANTEYDT verzoekt ons mede te deelen, dat het haemoglobinegehalte van zijn patiënt (zie bldz. 4153, No. 35, deze jaargang) was opgegeven in haemometergraden van SAHLI, oude indeeling 80 = normaal. Dit geldt eveneens voor de acute haemolytische anaemie.

REDACTIE.

ARTSGEZIN IN NOOD.

Door bijzondere omstandigheden is een Nederlandsche arts alhier, met zijn vrouw en drie kinderen, geheel zonder inkomsten. Hulp is dringend noodig om hem boven water te houden en hem zoo mogelijk een bestaan te verschaffen.

Wij hopen, dat ook in dit geval de Nederlandsche artsen weer willen helpen.

Dr. H. PINKHOF (Postgiro 77140. Gem.-giro P 533).

Arts D. DE MIRANDA.

Dr. J. C. BRUYN, rector v. h. Vossius-Gymnasium.

Amsterdam, 24 September 1935.

ARISCH OF NIET-ARISCH.

Het belang, dat er voor een verzekeringsmaatschappij of voor den te verzekeren candidaat bestaat in het bekend zijn van het ras, waartoe deze laatste behoort, vermag ik niet te beoordeelen.

Indien echter de maatschappij er prijs op stelt te weten tot welk ras een te keuren candidaat behoort, dan kan tenminste hier in Nederland, voor zoover het „Arisch” en „Semietisch” betreft, toch volstaan worden met in goed Nederlandsch te vragen of de candidaat een Jood, of dat hij van Joodsche afstamming is. De maatschappij weet dan wat zij zoo gaarne weten wil.

I. A. WIJSENBEEK.

De gedachtenwisseling over „arisch of niet-arisch” in het keuringsformulier is hiermede besloten.

REDACTIE.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

GÖTTINGEN. — De oud-leerlingen der scholen voor zwakzinnigen. Te Göttingen is nagegaan wat er is geworden van de kinderen, die de scholen voor zwakzinnigen hebben bezocht in de jaren 1895 tot 1918. Van de ernstig zwakzinnige vrouwen is de helft getrouwd. Rekent men de lichtere gevallen mede, dan zijn van al de vrouwelijke leerlingen 65.5 pCt. getrouwd. Van de mannelijke leerlingen, waaronder 9 geheel asociale lieden en 7 misdadigers, hebben 51.7 pCt. een wederhelft gevonden. Van de ongehuwde oud-leerlingen worden 11 in gestichten verpleegd (*Münch. med. Wochenschr.*, 30 Augustus).

TURKIJE. — Opiumschuivende kinderen. De Turksche regeering is voornemens, jeugdrechtbanken in te voeren. Te Konstantinopel moeten jaarlijks 500 kinderen gevangen worden genomen. Een aantal kinderen brengt de nachten in opiumkroegen door (*Münch. med. Wochenschr.*, 6 Sept.).